
Projecte de llei d'ús dels mitjans electrònics al sector públic de Catalunya

Tram. 200-00076/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a la totalitat

Sol·licitud: Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari de Convergència de Unió i Grup Mixt (reg. 64511, 64517, 64543).

Pròrroga: atesa la tramitació d'urgència acordada, 2 dies hàbils (del 21.01.2010 al 22.01.2010).

Finiment del termini: 25.01.2010; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 19.01.2010.

Projecte de llei de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya

Tram. 200-00077/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a la totalitat

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió i Grup Mixt (reg. 64518 i 64543).

Pròrroga: atesa la tramitació d'urgència acordada, 2 dies hàbils (del 21.01.2010 al 22.01.2010).

Finiment del termini: 25.01.2010; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 19.01.2010.

Projecte de llei del codi de consum de Catalunya

Tram. 200-00078/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a la totalitat

Sol·licitud: Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari de Convergència i Unió i Grup Mixt (reg. 64511, 64519 i 64543).

Pròrroga: atesa la tramitació d'urgència acordada, 2 dies hàbils (del 21.01.2010 al 22.01.2010).

Finiment del termini: 25.01.2010; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 19.01.2010.

Projecte de llei de l'aranès

Tram. 200-00080/08

Text presentat

Reg. 64477 / Admissió a tràmit:

Mesa del Parlament, 19.01.2010

A LA MESA DEL PARLAMENT

Laia Bonet Rull, Secretària del Govern de la Generalitat de Catalunya,

CERTIFICO: Que en la sessió del Govern de la Generalitat de Catalunya celebrada el dia d'avui, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta del Vicepresident s'aprova l'Avantprojecte de Llei de l'aranès i se l'autoritza perquè el presenti al Parlament, tot sol·licitant la seva tramitació pel procediment d'urgència.»

I perquè consti i als efectes oportuns, lliuro el present Certificat a Barcelona, el vint-i-dos de desembre de dos mil nou.

Barcelona, 22 de desembre de 2009

Laia Bonet Rull

Secretària del Govern de la Generalitat de Catalunya

PROJECTE DE LLEI DE L'ARANÈS

PREÀMBUL

La identitat lingüística de l'Aran

La llengua occitana, denominada aranès a l'Aran, defineix un element fonamental de la identitat pròpia de l'Aran, defensada pels aranesos i araneses al llarg dels segles i que avui reconeix i empara l'article 11 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya del 2006.

Històricament, des de la unió voluntària de l'Aran a la Corona catalanoaragonesa pel Tractat d'Emparança de 1175, les institucions polítiques del Principat de Catalunya han reconegut i respectat la identitat cultural i lingüística de l'Aran. Aquesta identitat es va poder desenvolupar en el marc d'un règim polític administratiu especial de la Vall d'Aran, fins que aquest fou suprimit l'any 1834, amb la imposició en aquest territori del règim administratiu general de l'Estat espanyol i del castellà com a única llengua oficial. El restabliment de l'autogovern de Catalunya l'any 1979, en el context d'un règim democràtic, va permetre establir un règim de protecció de l'aranès, com a part constitutiva de la pluralitat lingüística de Catalunya i vincle privilegiat de Catalunya amb les terres de parla occitana.

La llengua occitana inclou diverses varietats lingüístiques al llarg de tot el seu territori, repartit als tres estats. Actualment la llengua occitana no disposa d'au-

toritat lingüística única per a tot el territori de parla occitana. Tanmateix, a l'Aran l'autoritat lingüística de l'aranès l'assumeix l'Institut d'Estudis Aranesos des del 29 d'abril de 2008, per acord del Ple del Conselh Generau d'Aran.

Amb aquesta Llei, el Parlament de Catalunya fa un pas endavant en el reconeixement i la protecció de l'aranès a Catalunya. El sentit d'aquesta intervenció legislativa és coherent amb els valors i objectius de defensa de la pluralitat de llengües que han inspirat la política lingüística catalana. Alhora, mitjançant la promoció d'aquests mateixos valors i objectius en l'àmbit espanyol i l'europeu, el Parlament vol contribuir a la salvaguarda i difusió del patrimoni lingüístic occità compartit amb altres territoris.

Marc jurídic i evolució legal prèvia

En el marc de la Constitució espanyola de 1978, l'article 3.4 de l'Estatut d'autonomia de 1979 va establir que «la parla aranesa serà objecte d'ensenyament i d'especial respecte i protecció». El desplegament legislatiu posterior d'aquest precepte estatutari va permetre configurar un estatut jurídic progressivament reforçat de l'aranès. En un primer moment, la Llei 7/1983, de 15 d'abril, de normalització lingüística, va declarar l'aranès llengua pròpia de l'Aran i va proclamar certs drets lingüístics dels aranesos i araneses, juntament amb el mandat adreçat als poders públics de garantir-ne l'ús i l'ensenyament. Més endavant, la Llei 16/1990, de 13 de juliol, del règim especial de la Vall d'Aran, va declarar l'oficialitat territorialitzada de l'aranès, i va millorar-ne les garanties d'ús i ensenyament, a més d'incloure un manament general d'impulsar-ne la normalització a l'Aran. Posteriorment, la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística, va determinar-ne l'aplicació suplementària a l'aranès i va incloure disposicions específiques relatives a la toponímia, l'antroponímia i els mitjans de comunicació. La regulació de l'aranès inclou també altres disposicions sectorials, de rang legal i infralegal, que han tendit a equiparar el tractament de l'aranès i el català.

L'aprovació de l'Estatut d'autonomia de Catalunya del 2006 suposa un canvi fonamental respecte de la situació precedent en declarar a l'article 6.5 l'oficialitat a Catalunya de la llengua occitana, denominada *aranès* a l'Aran. Així, l'estatut jurídic de l'aranès s'emmarca directament en l'article 3.2 de la Constitució, quan determina que «les altres llengües espanyoles seran també oficials en les respectives comunitats autònomes». L'atribució d'un estatus d'oficialitat a aquesta llengua és l'expressió més alta de reconeixement per part dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya i de les seves institucions, que a través de l'Estatut s'integra en l'ordenament jurídic estatal. L'oficialitat de l'aranès s'estén a més a tot Catalunya, que esdevé així l'únic territori dins l'Estat que reconeix tres llengües oficials: el català, el castellà i l'aranès. L'Estatut precisa algunes de les conseqüències jurídiques de l'oficialitat de l'aranès, especialment quant als drets lingüístics de la ciutadania. L'article 36 especifica concretament els drets dels ciutadans i ciutadanes de l'Aran respecte de l'aranès. L'Estatut disposa l'aplicació a aquesta llengua dels principis de protecció i foment de

l'ús, la difusió i el coneixement i atribueix a la Generalitat i també al Conselh Generau d'Aran la competència sobre la normalització lingüística de l'aranès.

Finalment, el règim vigent d'oficialitat de la llengua occitana té implicacions importants en relació amb l'aplicació de la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries. Atesa la fórmula de ratificació d'aquest tractat internacional emprada per l'Estat espanyol l'any 2001, que remet a les llengües que són declarades oficials pels estatuts d'autonomia, el nivell de protecció de l'aranès s'ha incrementat substancialment com a conseqüència de l'Estatut d'autonomia del 2006.

Justificació i objectius d'aquesta Llei

Els canvis esmentats en el marc jurídic relatiu a l'aranès fan necessària una nova regulació legal. En primer lloc, per adequar el règim jurídic de l'aranès al nou Estatut d'autonomia, que formula diversos manaments explícits al legislador en aquest sentit i en la disposició addicional cinquena fixa un termini de quatre anys per adaptar el règim especial de l'Aran al que estableix la norma estatutària. En segon lloc, per complir els compromisos establerts per la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries. I, per acabar, aquesta intervenció legislativa ha de permetre actualitzar i donar una major unitat i coherència al règim jurídic de l'aranès, que avui és regulat per normes disperses i fragmentàries, que projecten certa ambigüitat sobre la identitat de la llengua i el seu estatus.

La present Llei té per objectius generals reconèixer, protegir i promoure l'aranès en tots els àmbits i sectors. D'acord amb la tradició de la política lingüística a Catalunya, aquest reconeixement comprèn la voluntat de col·laborar en la protecció de la unitat de la llengua occitana. Actualment la normativa de referència més difosa, i que manté els mateixos criteris de les *Normes Ortogràfiques der Aranés* aprovades per la Generalitat de Catalunya l'any 1983, és la definida per Loís Alibèrt en la *Gramatica Occitana*, publicada a Catalunya el 1935 i reeditada per l'Institut d'Estudis Catalans l'any 2000. A partir de l'impuls de les relacions amb altres territoris de parla occitana, la Llei pot contribuir a afavorir el desenvolupament de les accions relatives a la regulació i establiment de les directrius de l'occità. Així mateix, el Conselh Generau d'Aran ha de poder promoure l'estudi i definir àmbits d'ús de l'aranès.

Pel que fa al nivell de protecció, el criteri inspirador de la Llei és l'extensió al règim jurídic de l'aranès, com a llengua pròpia de l'Aran i oficial a Catalunya, del contingut propi d'aquests principis en l'ordenament lingüístic català. Per tant, s'adopta una perspectiva generosa en el desenvolupament dels mandats estatutaris, que habiliten el legislador per determinar l'abast, els usos i els efectes jurídics de l'oficialitat de l'aranès i per emmarcar el procés de normalització lingüística. Nogensmenys, la realitat social i demogràfica de l'aranès imposa certs condicionaments que la regulació legal reflecteix mitjançant les modulacions corresponents. Així, la concentració dels i les parlants d'aranès a la Vall d'Aran, juntament amb el caràcter de llengua pròpia, justifica l'establiment d'una protecció més intensa en aquest territori que a la resta de Catalunya. En termes més gene-

rals, la dignitat i l'estatus que aquesta Llei reconeix a la llengua occitana fa que sigui un referent de la protecció de la diversitat lingüística europea en relació amb l'àrea lingüística de l'occità.

L'impuls de la tasca de promoció i foment de l'aranès és el darrer i un dels principals objectius de la Llei. En aquest sentit, es dota d'una àmplia cobertura legal les mesures de foment i difusió de l'aranès en tots els àmbits i sectors. Entre d'altres aspectes, la nova regulació preveu els mitjans necessaris per gestionar l'impacte lingüístic de fenòmens socials nous com l'increment de la immigració o per impulsar la presència de l'aranès en els mitjans de comunicació i informació. D'acord amb el que estableix la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries, la Llei facilita també la col·laboració amb la resta d'Occitània, que es pot concretar en l'adopció de mesures de promoció de la llengua occitana.

Contingut i estructura d'aquesta Llei

Aquesta Llei desplega el principi de llengua pròpia, aplicat a l'aranès a l'Aran, que obliga els poders públics i les institucions a protegir-la, a usar-la de manera general i a promoure'n l'ús públic en tots els àmbits. El concepte de llengua oficial, en relació amb l'aranès, garanteix una sèrie de drets lingüístics generals davant de totes les administracions en el territori de l'Aran, i de la Generalitat arreu de Catalunya. Els principis anteriors es complementen amb l'afirmació de la voluntat de potenciar la unitat de la llengua occitana, en un marc de relació amb la resta de territoris i grups de parla occitana. Tenint en compte aquests principis, la Llei regula l'ús oficial de l'aranès, i estableix mesures d'emparament i promoció del seu ús per aconseguir-ne la normalització i mesures de foment per garantir-ne la presència en tots els àmbits.

En l'àmbit institucional, aquesta Llei estableix que les administracions i les institucions araneses han d'emprar de manera general l'aranès i que els serveis i els organismes que depenen de la Generalitat a l'Aran han d'utilitzar-lo normalment en les seves relacions administratives i en la difusió d'informació a la ciutadania, sens perjudici del dret dels ciutadans i ciutadanes a fer tria d'una altra llengua oficial. Fora de l'Aran, reconeix el dret dels ciutadans i ciutadanes a utilitzar l'aranès i rebre atenció en aquesta llengua en les relacions escrites amb l'Administració de la Generalitat de Catalunya, i també a usar-lo i rebre resposta oralment en aranès en el seu servei unificat d'informació, que la Generalitat ha de garantir mitjançant l'adopció de les mesures pertinents. Així mateix, proclama la plena validesa de tota la documentació pública i privada redactada en aranès, sens perjudici dels drets dels ciutadans i ciutadanes en relació amb les altres llengües oficials, i preveu la realització d'eventuals convenis amb els organismes estatals per normalitzar l'ús de la llengua.

Pel que fa a l'onomàstica, es recull l'exclusivitat de la denominació aranesa dels topònims i el dret de les persones a regularitzar el nom i cognoms d'acord amb la grafia occitana.

Quant a l'ensenyament, la Llei regula l'ús de l'aranès com a vehicle d'expressió normal de les activitats do-

cents i administratives dels centres docents de l'Aran. També avança en l'extensió del coneixement de l'aranès i de la unitat amb la llengua occitana arreu de Catalunya, mitjançant la inclusió en els currículums de l'ensenyament no universitari de continguts relacionats amb la realitat lingüística de l'Aran i la seva connexió amb la llengua i la cultura occitanes i l'establiment d'una oferta optativa i general, en les diferents modalitats d'ensenyament, d'aprenentatge de la llengua. S'explicita la competència de la Generalitat i del Conselh Generau d'Aran per establir els títols i certificats que acrediten el coneixement de l'aranès.

En l'àmbit dels mitjans de comunicació, i en el marc de les competències de la Generalitat, la Llei regula els principis rectors de l'ús de l'aranès en l'àmbit de la comunicació audiovisual, per tal de garantir la presència de la llengua pròpia en l'espai radiofònic i televisiu, i estableix mesures de foment de la premsa escrita i de l'ús en les xarxes telemàtiques d'informació i comunicació. També es recullen els compromisos derivats de la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries, preveient la necessària col·laboració amb altres ens per al seu assoliment.

Pel que fa a les mesures de foment i protecció, la Llei reconeix les responsabilitats compartides del Govern de la Generalitat i del Conselh Generau d'Aran i formula un mandat general d'impulsar la normalització de l'aranès. Es regulen mesures específiques de foment de l'ús de la llengua en les activitats i equipaments culturals i en les activitats socials i econòmiques a l'Aran, d'acord amb els compromisos establerts per la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries. Finalment, en l'ordenació de la col·laboració amb altres territoris de parla occitana s'estableixen els mecanismes adients per promoure i facilitar la connexió amb la resta de l'àrea lingüística i la projecció exterior de la llengua.

La Llei consta de 25 articles, 6 disposicions addicionals, 1 de derogatòria i 2 de finals. L'articulat es distribueix en set capítols, que regulen els principis generals (capítol primer), l'ús institucional (capítol segon), l'onomàstica (capítol tercer), l'ensenyament (capítol quart), els títols i certificats (capítol cinquè), els mitjans de radiodifusió i televisió (capítol sisè) i el foment i difusió de la llengua (capítol setè). Aquesta estructura segueix bàsicament l'adoptada per les lleis lingüístiques catalanes precedents, sens perjudici de les modulacions ajustades a la situació sociolingüística de l'occità a Catalunya i del respecte de l'àmbit d'autonomia del Conselh Generau d'Aran per regular i fomentar l'ús de la llengua pròpia.

CAPÍTOL I: PRINCIPIS GENERALS

ARTICLE 1. L'OBJECTE D'AQUESTA LLEI

1. L'objecte d'aquesta Llei és la protecció de l'aranès en tots els àmbits i sectors, el foment del seu ús, difusió i coneixement i la regulació del seu ús oficial.

2. Els objectius principals d'aquesta Llei són:

a) Reconèixer, emparar i promoure l'aranès.

- b) Regular l'ús oficial de l'aranès a Catalunya.
- c) Fomentar l'ús normal de l'aranès a l'Aran.
- d) Determinar i fer efectius els drets i deures lingüístics amb relació a l'aranès.
- e) Fomentar l'ús de l'aranès en les administracions, l'ensenyament, els mitjans de comunicació i les activitats culturals, socials i públiques, i la seva normalització a l'Aran en aquests àmbits.
- f) Assegurar l'extensió del coneixement de l'aranès entre els ciutadans i ciutadanes de l'Aran, i fomentar-ne el coneixement a Catalunya.
- g) Facilitar i promoure el manteniment i desenvolupament de relacions amb les altres comunitats i els altres territoris de llengua occitana.
- h) Establir els mecanismes de finançament de la política lingüística en relació amb l'aranès a l'Aran.

ARTICLE 2. LLENGUA PRÒPIA I LLENGÜES OFICIALS

1. L'aranès, nom que rep a l'Aran la llengua occitana, és la llengua pròpia d'aquest territori.
2. Els ciutadans i ciutadanes de Catalunya i les seves institucions polítiques reconeixen, emparen i respecten la llengua que singularitza el poble aranès i reconeixen l'Aran com una realitat dotada d'identitat cultural, històrica, geogràfica i lingüística.
3. L'aranès, com a llengua pròpia, és:
 - a) La llengua d'ús preferent de totes les institucions de l'Aran, i en especial del Conselh Generau d'Aran, de l'Administració local i de les entitats que en depenen, dels mitjans de comunicació públics, de l'ensenyament i de la toponímia.
 - b) La llengua normalment emprada per la Generalitat de Catalunya en les seves relacions amb l'Aran, en la forma en què aquesta mateixa llei determina.
4. L'aranès, com a llengua oficial a Catalunya, pot ésser emprat per les persones físiques o jurídiques en activitats públiques i privades sense discriminació. Els actes jurídics fets en aranès tenen, pel que fa a la llengua, plena validesa i eficàcia, sens perjudici dels drets reconeguts als ciutadans i ciutadanes en relació amb les altres llengües oficials.

ARTICLE 3. DRETS LINGÜÍSTICS

1. D'acord amb l'Estatut d'autonomia, els drets lingüístics en relació amb l'aranès es concreten en els següents:
 - a) Conèixer-lo, en els termes que aquesta Llei estableix.
 - b) Expressar-s'hi oralment i per escrit, en les relacions i els actes públics i privats, d'acord amb la normativa vigent.
 - c) Utilitzar-lo en les relacions amb les institucions i administracions públiques a l'Aran, i amb les institucions de la Generalitat a les quals fa referència l'article 2.2 de l'Estatut d'autonomia arreu de Catalunya, i a ésser-hi ateses, en els termes que aquesta Llei estableix.

d) No ésser objecte de discriminació per raons lingüístiques.

2. D'acord amb l'article 36.3 de l'Estatut d'autonomia, a l'Aran totes les persones tenen també els altres drets que es reconeixen en aquesta Llei.

ARTICLE 4. LA UNITAT DE LA LLENGUA OCCITANA

1. Els poders públics, en llurs actuacions de promoció i de foment de l'ús de l'aranès, tindran sempre en compte la unitat lingüística amb l'occità i en faran difusió.
2. La llengua occitana és un patrimoni que Catalunya, i especialment l'Aran, comparteixen amb altres territoris europeus. La Generalitat i el Conselh Generau han de col·laborar amb els organismes d'altres territoris de llengua occitana en la protecció de la unitat de l'occità.
3. A Catalunya, l'Institut d'Estudis Aranesos, o la institució designada pel Conselh Generau que assumeixi l'autoritat lingüística en relació amb l'aranès, fixa els convencionalismes d'ús i assessora les institucions públiques en relació amb l'ús correcte de l'aranès.
4. Els usos lingüístics de totes les administracions públiques, i de les entitats autònomes, les empreses i les altres entitats i institucions que en depenen, així com dels centres d'ensenyament públics i privats i dels mitjans de comunicació de titularitat pública, han de respectar els criteris establerts per la institució prevista a l'apartat anterior. El Conselh Generau d'Aran i la Generalitat de Catalunya han d'establir els sistemes de col·laboració i d'assessorament necessaris per garantir aquests usos lingüístics.

CAPÍTOL II: L'ÚS INSTITUCIONAL

ARTICLE 5. INSTITUCIONS I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES A L'ARAN

1. El Conselh Generau d'Aran, les administracions locals araneses i les entitats públiques i privades que en depenen han d'emprar normalment l'aranès en llurs actuacions internes i en les relacions entre elles. També l'han d'emprar normalment en les relacions amb qualsevol de les altres administracions públiques situades en el territori de la Vall d'Aran. Correspon al Conselh Generau i a les corporacions locals regular l'ús de l'aranès en l'àmbit de les competències respectives.
2. En els procediments administratius tramitats pel Conselh Generau d'Aran, les administracions locals araneses i les entitats públiques que en depenen han d'emprar normalment l'aranès, en la forma que aquestes determinin, sens perjudici del dret dels ciutadans i ciutadanes a presentar documents i a rebre notificacions en una altra llengua oficial a Catalunya. També s'han de fer en aranès les comunicacions i notificacions adreçades a persones físiques i jurídiques amb domicili a l'Aran, sens perjudici del dret dels ciutadans i ciutadanes a rebre-les, si ho demanen, en una altra llengua oficial a Catalunya.
3. Les disposicions, resolucions i acords del Conselh Generau i dels ens locals de l'Aran es publiquen en ara-

nès, sens perjudici del que estableix la legislació respecte de la publicació en les altres llengües oficials.

4. La Generalitat de Catalunya a l'Aran ha d'utilitzar normalment l'aranès en les relacions dels seus òrgans i ens amb la ciutadania. Per garantir el dret de les persones d'utilitzar i d'ésser ateses, oralment i per escrit, en aranès, la Generalitat ha de disposar dels mitjans personals i materials necessaris. En els impresos, formularis i textos administratius d'ús freqüent a l'abast del públic a l'Aran, la Generalitat, sens perjudici del que estableix la legislació respecte de les altres llengües oficials, usará l'aranès i li donarà una posició preferent.

5. En els processos de selecció del funcionariat i personal laboral del Conselh Generau, dels ens locals de l'Aran i dels organismes que en depenen és necessari acreditar el coneixement de l'aranès, en el grau adequat a les funcions pròpies de les places corresponents, d'acord amb la normativa vigent.

6. Les convocatòries de l'Administració de la Generalitat i dels ens locals fora de l'Aran que prevegin la provisió de places destinades a l'Aran han de preveure com a requisit el coneixement de l'aranès en els casos en què sigui procedent per fer efectiu el que disposa l'apartat quart. En la resta de places destinades a l'Aran, el coneixement de l'aranès es valora com un mèrit en la provisió.

ARTICLE 6. INSTITUCIONS I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES A CATALUNYA FORA DE L'ARAN

1. Són vàlides les actuacions administratives de les institucions i òrgans de la Generalitat, dels ens locals de Catalunya i dels òrgans i els ens de l'Administració de l'Estat, tant les orals com les escrites, fetes a Catalunya en aranès, sens perjudici dels drets reconeguts als ciutadans i ciutadanes en relació amb les altres llengües oficials.

2. En les relacions escrites amb l'Administració de la Generalitat i els organismes i empreses que en depenen arreu de Catalunya, totes les persones tenen el dret d'utilitzar l'aranès i no se'ls pot exigir cap mena de traducció. També podran adreçar-se oralment en aranès en el servei unificat d'informació i consulta ciutadana de la Generalitat.

3. La Generalitat, en col·laboració amb el Conselh Generau, oferirà suport tècnic i informació als ajuntaments que vulguin incloure l'aranès en les seves polítiques lingüístiques.

4. Les institucions de la Generalitat de Catalunya i els ens locals que exerceixen competències en el territori de l'Aran han de posar a disposició del públic en aranès els impresos, formularis i textos administratius d'ús freqüent. En les relacions amb aquestes institucions i ens, les persones tenen també el dret a rebre les notificacions i comunicacions escrites en aranès, sens perjudici de l'oficialitat del català i el castellà.

5. Les institucions de la Generalitat de Catalunya a les quals fa referència l'article 2.2 de l'Estatut d'autonomia i els ens locals que exerceixen competències en el territori de l'Aran han d'emprar preferentment l'aranès en

llurs relacions institucionals a l'Aran. També la poden emprar la resta d'ens locals en llurs relacions amb les institucions araneses.

6. En el procés de selecció per accedir a places de personal de l'Administració de la Generalitat i dels ens locals de Catalunya, el coneixement de l'aranès pot ser valorat com un mèrit, en els termes que es determinin reglamentàriament. El coneixement oral i escrit de l'aranès pot ser també un requisit per a la provisió de llocs de treball de l'Administració de la Generalitat fora de l'Aran, quan d'acord amb la Relació de Llocs de Treball els corresponguin funcions que ho justifiquin, especialment les relacionades amb l'atenció oral o escrita a la ciutadania, l'ensenyament, les relacions institucionals, les d'assessorament lingüístic o les de projecció exterior i foment del seu ús.

7. La Generalitat, per mitjà de l'estructura de formació del funcionariat, fomentarà l'aprenentatge de l'aranès entre el funcionariat públic, especialment de les persones que estiguin en llocs d'atenció al públic.

ARTICLE 7. PUBLICACIONS OFICIALS

1. Les lleis del Parlament de Catalunya han de ser publicades també en aranès. La versió aranesa té també caràcter oficial.

2. Les disposicions, resolucions i acords de la resta d'institucions i ens que conformen la Generalitat i el seu sistema institucional han de ser publicades també en aranès quan afectin específicament l'Aran.

ARTICLE 8. DOCUMENTS PÚBLICS I PRIVATS

1. Són vàlids els documents públics atorgats en aranès.

2. Els documents públics s'han de redactar en aranès si ho sol·licita la persona atorgant, o, si n'hi ha més d'una, en la llengua oficial que acordin. Si no hi ha acord pel que fa a la llengua, l'escriptura o el document s'ha de redactar en aranès i l'altra o altres llengües oficials triades. A l'Aran, els fedataris i fedatàries públics han de lliurar en aranès, a les persones interessades que ho sol·licitin, les còpies i les testimoniances dels documents públics.

3. Els despatxos dels fedataris i fedatàries públics de l'Aran han d'estar en condicions d'atendre els ciutadans i ciutadanes en aranès i han de comptar amb personal que en tingui un coneixement adequat i suficient per exercir les funcions pròpies del seu lloc de treball. En la provisió de les notaries a l'Aran, el coneixement de l'aranès es valora com un mèrit, en la forma que estableixen les lleis.

4. Els documents privats de qualsevol naturalesa redactats en aranès són vàlids i no requereixen cap traducció per exigir-ne judicialment o extrajudicialment el compliment en l'àmbit territorial de Catalunya.

ARTICLE 9. ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

1. Són vàlides les actuacions judicials, tant les orals com les escrites, fetes a l'Aran en aranès, sense necessitat de traducció.

2. El coneixement de l'aranès es valora com un mèrit, en la forma que estableixin les lleis, per a la provisió de places del personal judicial i del personal al servei de l'Administració de justícia a l'Aran.

ARTICLE 10. REGISTRES PÚBLICS

1. Son vàlids els assentaments registrals fets en aranès.

2. En els registres públics de l'Aran, llevat dels que tenen només caràcter administratiu, els registres s'han de realitzar en aranès si el document està redactat o la manifestació es fa en aquesta llengua. Si el document és bilingüe, s'ha de fer en la llengua indicada per qui el presenti al registre.

3. Les oficines dels registres de l'Aran han d'estar en condicions d'atendre les persones que s'expressin en aranès. Els registradors i registradores han de lliurar les certificacions en aranès si aquesta és la llengua emprada en la petició. A les oficines dels registres de l'Aran, s'han de posar a disposició del públic els formularis i els altres impresos en aranès.

CAPÍTOL III: ONOMÀSTICA

ARTICLE 11. TOPONÍMIA

1. Els topònims de l'Aran tenen com a única forma oficial l'aranesa.

2. El Conselh Generau és membre nat dels organismes competents en matèria de toponímia a Catalunya.

3. La determinació de la denominació dels municipis aranesos es regeix per la legislació de règim local, que ha de preveure la participació del Conselh Generau en els procediments corresponents.

4. La determinació del nom de les vies urbanes i dels nuclis de població de tota mena correspon als ajuntaments aranesos. El Conselh Generau ha de participar en els procediments relatius a la determinació dels noms de les vies interurbanes que transcorrin íntegrament per l'Aran.

ARTICLE 12. ANTROPONÍMIA

1. Els ciutadans i les ciutadanes tenen dret a utilitzar la forma normativament correcta en aranès de llurs noms i cognoms.

2. Les persones interessades poden obtenir la constància de la forma normativament correcta en aranès de llurs noms i cognoms en el Registre Civil, per la simple manifestació de la persona interessada, en els termes previstos per la legislació vigent.

CAPÍTOL IV: ENSENYAMENT

ARTICLE 13. L'ARANÈS A L'ENSENYAMENT

1. L'aranès, com a llengua pròpia de l'Aran, és la llengua vehicular i d'aprenentatge habitual als centres educatius

situats a l'Aran, d'acord amb el que estableix la normativa general d'educació.

2. El Govern de la Generalitat ha de garantir que l'ordenació curricular de l'ensenyament de l'educació primària i secundària a Catalunya inclogui el coneixement de la realitat lingüística, històrica i cultural de l'Aran, i la seva connexió amb la llengua, la història i la cultura occitanes.

ARTICLE 14. ENSENYAMENT INFANTIL, PRIMARI I SECUNDARI A L'ARAN

1. L'Administració competent ha de regular i organitzar l'ús de l'aranès com a llengua vehicular i d'aprenentatge habitual de l'ensenyament infantil a l'Aran, en el marc de la normativa educativa general de la Generalitat.

2. L'aranès s'ha d'utilitzar normalment com llengua vehicular i d'aprenentatge habitual en l'ensenyament primari i secundari a l'Aran, d'acord amb la normativa educativa general de la Generalitat.

3. Els i les alumnes tenen el dret i el deure de conèixer amb suficiència oral i escrita l'aranès en finalitzar l'ensenyament obligatori a l'Aran, sigui quina sigui llur llengua habitual en incorporar-se a l'ensenyament. L'ensenyament de l'aranès ha de tenir una presència adequada en els plans d'estudi, sens perjudici de la garantia del dret i el deure de conèixer el català i el castellà.

4. Per a la provisió de llocs de treball del professorat dels centres educatius públics de l'Aran, les persones candidates han d'acreditar el coneixement oral i escrit de l'aranès, d'acord amb el que estableix la normativa vigent. El Govern de la Generalitat, en col·laboració amb el Conselh Generau, ha d'assegurar la formació inicial i permanent del professorat en aranès.

ARTICLE 15. UNIVERSITATS

1. El Govern de la Generalitat ha de dur a terme actuacions de foment de la incorporació dels estudis filològics de la llengua occitana a universitats i centres d'ensenyament superior de Catalunya.

2. La Generalitat ha de promoure la col·laboració de les universitats catalanes amb altres centres d'ensenyament superior, fora de Catalunya, on s'estudiï la llengua occitana.

ARTICLE 16. EDUCACIÓ PERMANENT DE PERSONES ADULTES I ALTRES FORMES D'ENSENYAMENT

1. En l'educació permanent de persones adultes a l'Aran, el Conselh Generau, en col·laboració amb la Generalitat, han de promoure l'oferta de cursos i establir les mesures necessàries per facilitar l'aprenentatge de l'aranès a les persones novingudes.

2. La Generalitat ha de promoure el coneixement de la història i la cultura occitanes en el marc dels programes de formació d'adults a Catalunya.

3. La llengua occitana, denominada aranès a l'Aran, ha de ser present en l'oferta educativa a Catalunya, d'acord amb la legislació aplicable

CAPÍTOL V. TÍTOLS I CERTIFICATS

ARTICLE 17. FORMACIÓ I TÍTOLS

1. El Conselh Generau d'Aran i l'Institut d'Estudis Aranesos, en l'àmbit de les seves respectives competències, han d'establir els programes de formació en aranès, els títols i el procediment per accedir-hi.

2. Correspon a la Generalitat de Catalunya, en coordinació amb el Conselh Generau d'Aran, l'organització dels programes de formació i les titulacions d'aranès fora de l'Aran.

ARTICLE 18. CERTIFICATS I EQUIVALÈNCIES

1. Correspon al Conselh Generau d'Aran la certificació dels coneixements d'aranès acreditats en les proves que realitzi.

2. El Conselh Generau d'Aran determina les equivalències dels seus certificats amb els diferents títols i certificats que acrediten el coneixement de l'aranès. Amb aquesta finalitat, es poden subscriure acords i convenis de reconeixement dels títols i certificats expedits per entitats i organismes d'altres territoris de parla occitana

CAPÍTOL VI: MITJANS DE RADIODIFUSIÓ I TELEVISIÓ

ARTICLE 19. MITJANS DE RADIODIFUSIÓ I TELEVISIÓ

1. La Generalitat ha de produir a través dels seus mitjans de comunicació audiovisual programes radiofònics i televisius en aranès per a l'Aran, d'acord amb la legislació vigent i amb la planificació en vigor de l'espectre radioelèctric.

2. Els prestadors de serveis de comunicació audiovisual que operen a l'empara d'una llicència a la demarcació de l'Aran han de garantir una presència de l'aranès en llur programació, en els termes establerts per la legislació vigent.

3. Els mitjans de radiodifusió i televisió que emeten o distribueixen en règim de llicència a l'Aran han de garantir una presència de l'aranès en llur programació, en els termes establerts per la legislació vigent.

4. La Generalitat ha de fer tècnicament possible en els seus mitjans de comunicació audiovisual la presència de l'aranès dins la programació distribuïda per a Catalunya, a través de la utilització dels mitjans tècnics adients, i fer efectiu l'ús d'aquests mitjans dins les seves possibilitats pressupostàries i del que marquin els contractes programa.

5. En el marc de les polítiques de foment, promoció i protecció del sector audiovisual, el Govern de la Generalitat vetllarà especialment per les obres produïdes originalment en aranès.

6. La Generalitat ha de promoure a través de l'Administració general de l'Estat la formulació de convenis internacionals per facilitar la recepció directa a Catalunya, i especialment a l'Aran, de les emissions de ràdio i televisió d'altres territoris. També pot subscriure convenis a través de l'Administració general de l'Estat per-

què els prestadors dels serveis públics de comunicació audiovisual puguin emetre en els territoris de llengua occitana.

ARTICLE 20. ALTRES MITJANS DE COMUNICACIÓ

1. La Generalitat i el Conselh Generau d'Aran, en l'àmbit de les seves competències, han de fomentar la producció de premsa i publicacions periòdiques redactades totalment o majoritàriament en aranès, i la seva difusió a l'Aran i a la resta de Catalunya.

2. La Generalitat i el Conselh Generau d'Aran, en l'àmbit de les seves competències, han d'estimular i promoure la presència de productes i informacions en aranès a les xarxes telemàtiques d'informació i comunicació.

CAPÍTOL VII: FOMENT I DIFUSIÓ DE L'ARANÈS

ARTICLE 21. FOMENT I NORMALITZACIÓ DE L'ARANÈS

1. La Generalitat i el Conselh Generau d'Aran, en l'àmbit de les seves competències, han de protegir l'aranès en tots els àmbits i sectors i n'han de fomentar l'ús, la difusió i el coneixement.

2. La Generalitat i el Conselh Generau d'Aran, en l'àmbit de les seves competències, han d'adoptar les mesures necessàries per impulsar la normalització de l'aranès a l'Aran. S'han d'establir els mecanismes de coordinació i, si escau, d'actuació conjunta perquè les polítiques de normalització lingüística siguin més efectives, en el marc del que estableix la Disposició addicional segona d'aquesta llei.

ARTICLE 22. ACTIVITATS I EQUIPAMENTS CULTURALS

1. La Generalitat i el Conselh Generau han de vetllar per la conservació, la promoció i la difusió de les activitats culturals que s'expressen en aranès.

2. Les mesures de promoció i suport de l'aranès a les quals fa referència l'apartat anterior poden incloure, entre altres:

a) Promoure els estudis i la recerca sobre la cultura aranesa i la llengua occitana.

b) Fomentar la creació literària en aranès i la difusió dins i fora de l'Aran de les obres escrites en aranès.

c) Afavorir la traducció a l'aranès d'obres escrites en altres llengües i l'accés en altres llengües a les obres produïdes en aranès.

d) Promoure la producció, la distribució i la difusió de llibres i publicacions periòdiques, en qualsevol suport, en aranès.

e) Fomentar la creació, la interpretació i la difusió de música, teatre i altres arts de l'espectacle en aranès.

f) Promoure la distribució i la difusió d'obres d'àudio, audiovisuals i multimèdia en aranès.

g) Fomentar la presència i la utilització de l'aranès en les tecnologies de la informació i la comunicació, i especialment en els programes informàtics.

h) Fomentar la creació d'entitats encarregades de recollir, rebre en dipòsit i exposar o publicar les obres produïdes en aranès.

3. La Generalitat, el Conselh Generau d'Aran i la resta d'administracions locals del territori han de fomentar que l'aranès i la cultura i la llengua occitanes siguin presents en els equipaments culturals, particularment a les biblioteques, les videoteques, els museus i els centres culturals que en depenen, a l'Aran i a la resta de Catalunya. Igualment, ha de procurar que les entitats encarregades de dur a terme o fomentar les activitats culturals a l'Aran incorporin, en una mesura apropiada, el coneixement i la pràctica de l'aranès.

4. La Generalitat i el Conselh Generau d'Aran han d'estimular i fomentar la recerca terminològica amb relació a l'aranès. També han de fomentar la producció i la comercialització de productes en aranès relacionats amb les indústries de la llengua.

ARTICLE 23. ACTIVITATS SOCIALS I ECONÒMIQUES

1. La Generalitat, el Conselh Generau d'Aran i els ens locals de l'Aran, en l'àmbit de les seves competències respectives, han d'adoptar les mesures pertinents i proveir els mitjans per impulsar i garantir l'ús normal de l'aranès en tots els sectors i activitats de la vida social i econòmica a l'Aran.

2. Els poders públics esmentats en l'apartat primer han d'adoptar les mesures necessàries per garantir el dret de les persones, especialment quan actuen en la condició de consumidores i usuàries, d'utilitzar l'aranès en les activitats econòmiques i socials que es desenvolupen a l'Aran. També han de vetllar per posar a l'abast de les persones consumidores i usuàries les informacions relatives a llurs drets en aranès.

3. Els poders públics han d'adoptar mesures específiques per impulsar i promoure l'ús de l'aranès en la prestació dels serveis socials de titularitat privada, com els hospitals, les llars residència per a gent gran, els albergs o els centres culturals i de lleure de l'Aran.

4. Els poders públics han de fomentar la presència de l'aranès en el paisatge lingüístic i, de manera especial, en la retolació de tot tipus d'establiments i entitats socials, culturals, mercantils o de lleure i el seu ús en la publicitat en la via pública a l'Aran.

5. Les mesures d'estímul i foment de l'ús de l'aranès en les activitats socioeconòmiques poden incloure, entre altres:

a) Convenis i concerts amb empreses i entitats socials, culturals o de lleure que es comprometin a fer ús de l'aranès en el seu funcionament intern i en les seves activitats.

b) Subvencions, ajudes i desgravacions fiscals per als actes o manifestacions relacionats amb el foment i la difusió de l'aranès.

c) Premis a la qualitat lingüística o altres tipus de reconeixements i incentius per a les empreses, establiments o entitats privades que utilitzin l'aranès en la prestació dels seus serveis.

d) Elaboració i difusió de materials per tal de promoure la difusió i l'ús normal de l'aranès en els diferents tipus d'activitats econòmiques i socials, incloses les relacionades amb el turisme.

e) Clàusules lingüístiques en les convocatòries de subvencions i ajudes destinades al suport d'empreses o entitats quan l'activitat o producte objecte de la subvenció tingui un component lingüístic.

ARTICLE 24. COL·LABORACIÓ AMB ALTRES TERRITORIS DE LLENGUA OCCITANA

1. La Generalitat i el Conselh Generau d'Aran han de promoure la comunicació, l'intercanvi cultural, la cooperació i la coordinació amb les institucions i entitats d'altres territoris de parla occitana per assegurar, amb les mesures adequades, la promoció, l'ús i la protecció de l'occità. A aquest efecte, la Generalitat i el Conselh Generau d'Aran, segons que correspongui, poden subscriure acords, convenis i altres mecanismes de col·laboració amb les institucions i entitats dels territoris de llengua occitana.

2. La Generalitat i el Conselh Generau d'Aran, en l'àmbit de les seves competències, poden participar en organismes comuns als territoris de llengua occitana per assolir, de forma coordinada, els objectius relacionats amb l'estudi, la promoció de l'ús i la difusió exterior de l'occità.

3. La Generalitat pot sol·licitar al Govern estatal la subscripció de tractats internacionals amb els estats francès i italià que incloguin objectius de promoció i projecció exterior de la cultura i la llengua occitanes. La Generalitat ha de ser informada dels actes de subscripció d'aquests tractats i, si escau, participar en les delegacions negociadores, i ser-hi escoltada. La Generalitat n'informarà el Conselh Generau d'Aran i en procurarà la participació.

ARTICLE 25. LA PROJECCIÓ EXTERIOR DE LA LLENGUA OCCITANA

1. La Generalitat i el Conselh Generau d'Aran han d'incloure la difusió de la cultura i la llengua occitanes en la seva política cultural a l'exterior. També han d'impulsar la projecció exterior, especialment en els territoris de llengua occitana, de les iniciatives que impulsen per al reconeixement i la protecció de l'aranès a Catalunya.

2. La Generalitat ha de promoure el reconeixement de la llengua occitana com a component de la diversitat lingüística europea i la seva presència en les accions i programes de la Unió Europea en aquest àmbit.

3. El Govern de la Generalitat ha de fomentar, mitjançant l'adopció de les mesures adequades, que la llengua occitana sigui present en els organismes internacionals de caràcter cultural i en els tractats internacionals de contingut cultural o lingüístic.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA

Aquesta Llei té el caràcter de llei de desenvolupament bàsic de l'Estatut i s'integra, en allò relatiu a l'Aran, en el règim especial d'aquest territori previst pels articles 11 i 94 de l'Estatut d'autonomia.

SEGONA

D'acord amb l'article 143.2 de l'Estatut, la competència sobre la normalització lingüística de l'aranès correspon a la Generalitat i també al Conselh Generau d'Aran. El Conselh Generau d'Aran té competència plena en relació amb la normalització lingüística de l'aranès a l'Aran, en el marc de les normes de caràcter general vigents a Catalunya. La Generalitat participa en el foment de l'aranès a l'Aran, coordinada pel Conselh Generau d'Aran. Correspon a l'òrgan competent en matèria de política lingüística de la Generalitat, en col·laboració amb el Conselh Generau d'Aran, la competència sobre la política lingüística de l'aranès fora de l'Aran.

TERCERA

Sens perjudici que, en el marc de la Comissió Mixta de Traspassos entre la Generalitat de Catalunya i el Conselh Generau d'Aran, s'acordin els traspassos necessaris per a l'aplicació del que estableix aquesta Llei, es crearà una estructura paritària entre la Generalitat de Catalunya i el Conselh Generau d'Aran per garantir el finançament adequat i suficient de les polítiques lingüístiques en relació amb l'aranès i la coordinació entre ambdues institucions en aquest àmbit.

QUARTA

La Generalitat i el Conselh Generau poden subscriure convenis i acords amb l'Administració de l'Estat per garantir l'ús de l'aranès per part dels serveis estatals radicats a l'Aran amb la finalitat de fer efectiu el dret d'opció lingüística de l'aranès.

CINQUENA

La Generalitat i el Conselh Generau poden impulsar la subscripció de convenis i acords amb els organismes responsables de l'Administració de Justícia per promoure la normalització de l'aranès en l'àmbit judicial.

SISENA

En el termini de sis mesos des de l'aprovació d'aquesta Llei, s'han d'acordar els traspassos necessaris per a la seva aplicació.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Resten derogades les disposicions contràries al que estableix aquesta Llei, i expressament l'article 2 de la Llei 16/1990, de 13 de juliol, del règim especial de la Vall d'Aran, i l'article 7 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA

S'autoritza el Govern de la Generalitat i el Conselh Generau d'Aran, en l'àmbit de les competències respectives, per dictar les disposicions necessàries per desplegar i aplicar aquesta Llei. El Conselh Generau ha de ser escoltat en l'elaboració dels reglaments del Govern que desenvolupin aquesta Llei.

SEGONA

El Govern, en el termini de dos anys, ha de revisar i modificar la normativa vigent relativa a l'aranès per adaptar-la al que disposa aquesta Llei.

ANTECEDENTS DEL PROJECTE DE LLEI

- Diligència de conformitat del Secretari general de la Vicepresidència
- Text del Projecte de Llei aprovat pel Govern
- Certificat de l'Acord de Govern
- Certificat del Consell Tècnic
- Text de l'Avantprojecte sotmès al Consell Tècnic de 15/12/09
- Informe jurídic final de l'Assessoria Jurídica
- Audiència i informació pública
 - 1) Informe de valoració de les al·legacions presentades
 - 2) Esmenes presentades
 - 3) Notes de Registres
 - 4) Edicte al DOGC
 - 5) Anunci a la web de la Generalitat
 - 6) Cartes adreçades al Síndic d'Aran i a l'Institut d'Estudis Aranèsos
 - 7) Text sotmès a l'audiència i informació pública
- Sol·licitud i informe de la Secretaria de Funció Pública i Modernització de l'Administració
- Sol·licitud i informe d'impacte de gènere emès per l'Institut Català de les Dones
- Informe de la Direcció general de Pressupostos del Departament d'Economia i Finances
- Audiència Departamental
 - 1) Valoració de les esmenes presentades
 - 2) Esmenes presentades
- Informe jurídic preliminar de l'Assessoria Jurídica
- Text inicial de l'Avantprojecte de Llei
 - 1) Text de l'Avantprojecte de Llei
 - 2) Memòria justificativa
- Motivació
- Marc normatiu

- Justificació de l'oportunitat
- Adequació als fins
- Consultes
- 3) Llistat de les disposicions legals afectades i estudi de concordances
- 4) Taula de vigències
- 5) Memòria econòmica
- 6) Informació relativa a la creació o modificació de serveis, òrgans o entitats
- Memòria preliminar per a l'elaboració de l'Avantprojecte de Llei aprovada pel Govern

N. de la R.: Els antecedents del Projecte de Llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

Tramitació pel procediment d'urgència

Sol·licitud: Govern de la Generalitat (reg. 64477).

Tràmits afectats: des de l'inici de la tramitació.

Reducció de terminis: a la meitat del que són fixats amb caràcter ordinari.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 19.01.2010.

Termini de presentació d'esmenes a la totalitat

Termini: atesa la tramitació d'urgència acordada, 5 dies hàbils (del 21.01.10 al 27.01.10).

Finiment del termini: 28.01.10; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 19.01.2010.

Projecte de llei de declaració del Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter, de dues reserves naturals parcials i d'una reserva natural integral

Tram. 200-00081/08

Text presentat

Reg. 64507 / Admissió a tràmit:

Mesa del Parlament, 19.01.2010

A LA MESA DEL PARLAMENT

Laia Bonet Rull, Secretària del Govern de la Generalitat de Catalunya,

CERTIFICO: Que en la sessió del Govern de la Generalitat de Catalunya celebrada el dia d'avui, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta del Conseller de Medi Ambient i Habitatge s'aprova l'Avantprojecte de Llei de declaració del Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter, de dues reserves naturals parcials i d'una reserva natural integral i s'autoritza l'esmentat Conseller perquè el presenti al Parlament, tot sol·licitant la seva tramitació pel procediment d'urgència.»

I perquè consti i als efectes oportuns, lliuro el present Certificat a Barcelona, el cinc de gener de dos mil deu.

Barcelona, 5 de gener de 2010

Laia Bonet Rull

Secretària del Govern de la Generalitat de Catalunya

PROJECTE DE LLEI DE DECLARACIÓ DEL PARC NATURAL DEL MONTGRÍ, LES ILLES MEDES I EL BAIX TER, DE DUES RESERVES NATURALS PARCIAIS I D'UNA RESERVA NATURAL INTEGRAL

PREÀMBUL

Catalunya es caracteritza per comptar amb una extraordinària diversitat biològica, geològica, paisatgística i cultural, en concentrar en un territori relativament reduït una gran representació d'ambients, materials i estructures geològiques, així com de molts hàbitats i espècies animals i vegetals d'interès. El conjunt format pel massís del Montgrí, les illes Medes i els aiguamolls del Baix Ter, consistent en un excepcional mosaic de paisatges i ecosistemes terrestres, litorals i marins, que diverses figures de protecció han reconegut fins al moment de promulgar aquesta llei, n'és un exemple.

L'objectiu principal d'aquesta disposició és declarar el Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter, harmonitzar la normativa existent; establir els objectius de planificació i protecció, i els instruments de gestió d'aquest àmbit que engloba els tres espais naturals pro-